

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACION

REDACCION
LIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre. 1.50
Antillas (Cuba y Pto. Rico) 1.50
Estranger. 1.50

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA CUESTIÓ D' ORIENT.

Totas las Potencias (menos nosaltres) esperan que no mes quedin las cuas, per intervenir en la cuestió.

DORM

Quan apreta la calor la política dorm.

Aixís ho diuen fins los diaris ministerials, que no troben notícies per un ull de la cara: «la calor es estupenda; la política està dormida.»

Si senyors: la política lo mateix que l'home, a l'istiu fa mitj-diada.

Y es que 'ls que menjan del presupuesto, ab la patria plena com un tinter, després de un bon dinar, cauhen de nyonya y 's tiran al llit a fer la siesta.

Per aixó dorm la política; perque 'ls afortunats que 'n menjan dorman, per aixó ronca y fins estich que somia.

Xit! Silencio!.. No la despertéu...

**

Los papás de la patria ja han desfilat de Madrid.

Los avis de la patria han fet lo mateix.

Diputats y senadors, cansats de moure 'l cap en sentit afirmatiu com aquells conilletes de guix que venen a las firas, se n'han anat a casa seva, ahont en mànigas de camisa prenen la fresca, per conservar la frescura que han demostrat fins are.

Los ministres se 'n van a pendre banys: los empleats posan lo cap sobre las taulas de las oficinas, aclucan los ulls y pesan figas: Espanya es una bassa d'oli.

No treballa ningú mes que 'l poble.

Los plassos pera pagar las contribucions y alimentar tants ministres y ex-ministres, tants empleats y ex-empleats corran y s'acostan, a pesar de la somnolencia general, y quan vinga l' hora, es precis pagar per no rebre.

Per xó 'l pobre treu la llengua y sua, mentres los altres roncan y somian.

**

No despertéu a la política: deixéula dormir.

No 'u intentéu siquiera, sino 'ns ho farian pagar car.

A la porta del quarto hi está de centinella l' Estat de siti, montat sobre un canó y ab la metxa encesa a las mans. ¡Ay de aquell que intenti penetrar en lo quarto, sense dir lo sant y senya! ¡Ay de aquell que dugui reflexada en la cara alguna mala intenció!..

Y dintre del quarto, en l' arcoba, junt al llit de la política que ronca y que somia, hi está la criada de la casa, ab un ventall esquivantli las moscas. No 's diu Tereseta, ni Antonieta, ni Margarideta. Se diu Dictadura, y no hi ha per ahont agafarla.

Ab l' Estat de siti a la porta y ab la Dictadura a l' arcoba, la política pot dormir tot l' istiu, pot roncar desprevinguda, pot somiar tot lo que vulga.

**

¡Dormir... Roncar... Somiar!..

Quan la vida s' ensopeix, quan los ulls s' aclucan, quan las facultats intellectuals s' obscureixen, quan la respiració sense fatigas, ni penas, ni treballs que la destrueixin ronca satisfeta, llavors neix per l' home una nova vida, una vida vaga, incerta, sense espay, que 's forma y 's desfá com los quadros disolvents de una llanterna màgica, vida sembrada de absurdos y veritats a la vegada, de recorts que semblan presentiments y de presentiments que tenen la forma de recorts, recorts y presentiments que no dihent res, sembla que digan molt y que dihent molt no sembla que digan res, y d' aquest estat especial del ánimo, de aquest fenómeno que ningú ni 'ls esperitistas han explicat encare, se 'n diu somni.

La política dorm y ronca: la política somia.

¿Qué veu en somnis la política?
Miremho.

..

Se presenta davant seu un desert immens, sens límits y pelat com las caixas de l' Hazienda espanyola. Fa un sol qu' estabellat com un discurs de 'n Cánovas. No hi ha un arbre ahont arrimarse, com una Constitució suspesa, que no deixa per ampararshi un sol article.

Al lluny del lluny se veuen sombras que semblan núvols: las sombras s' acostan, s' acostan, se defineixen y al últim apareixen claras y determinadas.

Constitueixen una caravana numerosa. Moros de tots colors y de totes midas, los uns a péu, los altres a caball, los altres encaramats al cim del gep de enormes camells, s' adelantan ab religiosa reverencia.

Semblan per la cara y per l' edat moderats de aquells del any 68, anantsen a Santander a pendre banys de mar.

Van a la Meca, a visitar la tomba de Mahoma, la tomba miraculosa que s' aguanta en l' ayre sense tocar en res, com la situació de certs ministeris.

Allá confian trobarhi tota clase de dons, salut y riquesas. Alguns esperan conseguir del Profeta ser nombrats Vizirs del Emperador, que aixó s' obté a la Moreria com aquí, ficants' ho dintre del turban.

Durant la peregrinació, dejunan: no menjan res més que dátils: la gana apreta: fa vuit anys que no han menjat calent. ¡Oh, si fossen espanyols y poguessen de una revolada tirarse sobre 'l presupuesto!

Y van caminant, caminant, y passen pel costat de la situació que somia, y s' allunyan, y 's van tornant petits, y tornan a semblarse un núvol y ve que desapareixen.....

**

L' escena 's transforma.

Los mateixos peregrins de la Meca, tornan de veure 'l sepulcre de Mahoma. Están satisfets: fins están grassos: duhen las butxacas plenas, lo turban al clatell y un garrot a la mà.

Fan cabriolas, tercerillas, estemituts de goig. Qualsevol los confondria ab un mestre d' estudi un dia de festa major, convidat a casa del deixeble més rich de la clase.

Pel camí fan molinets ab lo bastó que portan, y reparteixen trompadas als transeunts.

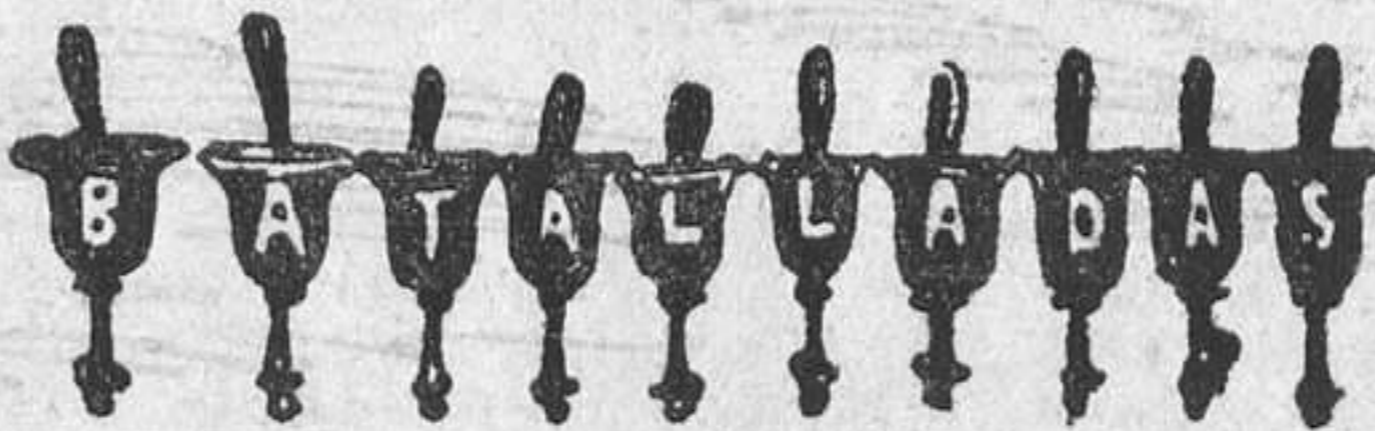
Ja son a prop de la situació que continua dormint, roncant, somiant.

Ya l' hi fan sentir lo pes de una tremenda garrotada: ja la situació somia que 's desperta: ja véu un' altra situació al costat d' ella: l' estat de siti l' hi dona la mà, la dictadura s' ajonolla als seus peus.

La situació antigua salta del llit y cau: ab lo cop pert los sentits: la nova s' ajéu en lo puesto que aquella ocupava, y s' adorn vellada per l' Estat de siti, al impuls suau del ventall de la Dictadura, y arrullada per l' espinguet dels venedors de periódichs que atronan los carrers cridant:

«Lo nou ministeri moderat, dos quartos.»

P. K.

Lo Diari espanyol, de la Revolució de Setembre 'n diu la bucanal revolucionaria.

Lo Diari espanyol havia sigut revolucionari.

Al Diari espanyol jo vull contarli un quènto: «Un amic meu tenia 'l defecte d' emborraxarse»

«Un dia vaig convidarlo a casa a dinar. Va beure com de costum, y acabat va tirar los plats enlayre, va girar la taula, va ocasionar un desmay a

la mèva senyora, perseguia a las criadas y no va parar fins que cayent rendit, va dormir la mona.

«Al despertarse 'm deya ab tota la flemma del mon:

—«¡Vaya uns escándols que passen a casa tèval Y cada dia quan dinéu hi ha una bucanal com ahir?»

L' hi agrada 'l quènto al Diari espanyol?»

ADMINISTRACIÓ

En Sagasta va votar lo vot de confiança al govern, confiant que seria un vot de confiança senzill, y que d' aquesta manera no hi hauria suspensió de garantías.

Lo vot de confiança está donat: las garantías continuan suspesas: lo tupé de 'n Sagasta desmayat, l' hi cau com lo blé de una candela sense cera.

Y un' altre vegada que voti ab lo govern.

En Serrano y en Sagasta se n' han anat a cassar. Vels' hi aquí una gent qu' está sempre divertida.

A Madrid pescant: a fora cassant.

A Estella han deixat cessant a un empleat liberal y al seu puesto n' hi han colocat un de carlí.

A Estella.....

Com que 'l carlí hi sab més be las tasqueras, es natural.

L' Epoca es un periódich entusiasta de 'n Salvaverria.

Al veure 'l martxá a Alemania a pendre banys, va publicar un suelto que feya eternir.

Enumerava las personas célebres que ab los banys hi han recobrat la salut, y terminava dihent: «¡Vulga Déu que l' hi succeeixi lo mateix al digne ministre que tant ha sacrificat a la seva patria!»

L' Epoca volia dir: que tant s' ha sacrificat per la seva patria.

Pero ja 's pot fer lo que 's vulga: la veritat sempre sura.

Ja sembla qu' está resolt l' expedient de la Plassa de Catalunya.

La gran plassa ha quedat reduhida a una plasseta del tamanyo de un globulillo homeopátich.

Nosaltres proposém que se l' hi cambihi 'l nom. Catalunya es massa gran per una plassa tant petita.

Are podríam dirne «Plasseta de 'n Girona.»

¡Com diuen que aquest senyor hi té tants terrenos!

Lo govern ha publicat un indult a processats per delictes polítichs.

Pero entenémnos: a processats per delictes polítichs anteriors al Desembre de 1874.

Es a dir, indult als que han donat una bofetada al avi que ja es mort: condemnó als que m' han dat una bofetada a mí.

La calor apreta; pero l' industria humana s' engegina per combátrela.

Allá al péu de Vista-Alegre amarrats al moll y ab comunicació directa ab la terra per medi de una espayosa palanca hi trovarán un banys flotants, establiment digne de Barcelona.

Comoditat en lo bany y sobre tot un siti aprop de Barcelona.

Vagin a pendren' hi un que no se 'n penedirán, y quan ne surtin no 's descuidin avants de pujar a dalt del terrat, de cridar al mosso, y de pendre alguna cosa.

Hi sentirán una fresca que no 'n corre mes que allá, y si han perdut la gana jo 'ls asseguro que la recobrarán sens falta.

Es probat.

Corren notícias molt calentass.

¡Ey, no 'u diguin á ningú!

Senyor fiscal de imprenta: acluiqui 'ls ulls, no llegeixi per mort de Déu.

Al demés si: corren notícias calentíssimas.

Y tant calentass que á Galicia 's moren los aucells que passan pel sol: á Sevilla 's estava l' asfalto: pel carril de Córdoba han mort asfixiats tres aúdalousos. y aquí á Barcelona las gotas de suor esborran lo qu' escrich.

Ja 'u veuhem: no sols son calentass aquestass notícias, sino que creman.

Lo Sultan nou ja comensa á ser vell.

Llegeixin los periódichs y veuran que la seva situació es desesperada.

¡Qué té?

¡Pobre Sultan!

Tal vegada se l' hi han empedrehit en lo ventrell las reformas que projectava y..... no las pot treure.

L' empresa dels Toros se fa rica.

En las corridass que ha donat 's han contat las funcions per plens.

En las que 's preparan succehirá 'l mateix.

Per l' agost tindrem Frascuelo; y pel setembre un va-y-tot: Frascuelo y Lagatijo treballant en competencia.

Vaja, que si no van als toros será porque don Cassiano ja se 'ls haurá xuclat tots los diners.

CAP A SERVIA.

Quan la lluyta encar durava y encare carlins hi havia, jo una partida manava y en pro de la patria mia la religió defensava.

Tant pel poble y per la vila com pel pla y per los turons, cobrava contribucions.

¡Reyna santa y quina pila!
¡Si 'n teniam de xinxons!

Mes ja la cosa invertida y presa la Seu de Urgell, cansat de corre sens mida, puig tot se 'n nava al burdell vaig deixá estar la partida.

Y com que la religió jo hi volgut sempre salvar, per l' Unitat defensar, agafo una exposició y vinga ferla firmar.

Vota 'l Congrés aviat y després d' ell lo Senat, y sense gastar cansons prescindint d' exposicions nos diuhem: *Fora unitat.*

Ja 'm tenen altra vegada sens saber ahont dar pinsada, porque ab infernal dalit nos varen vence en Madrit, com en la guerra passada.

Mes avant: ja se ahont iré, per poder fer de l' ofici... Allí coronel seré.

poblacions saquejaré y 'l país cap al Hospici.

A Servia! y en sent allá turcas mil podré agafá... Deixeu'mhi anar pel meu compte, y procuraré que prompte m' encarreguin... de cobrá.

G. T. y L.

REPICHS

Lo Sr. A..., actual ministre de Ultramar, en lo dia 22 de Maig de 1869, vá terminar un discurs, dihent:

«Jamay cometeré l' indignitat de buscar un refugi entre 'ls escombros de lo caigut.»

L' autor del Tant se val.... vull dir: l' autor del Tant per cent no ha buscat refugi entre 'ls escombros.

L' ha buscat dintre 'ls salons.

Y deya un diari de Madrit.

«La dictadura queda en peu.»

Y responia un altre:

«No, en peu no hi quedat: la dictadura queda sentada.»

Y la má de la dictadura sentada sobre las nostres costellas. ¡Vritat?

Lo Sr. Orovio pretenia la cartera de Hisenda.

En Cánovas no l' hi ha donada.

Lo Sr. Orovio tenia molta calor.

Y vels'hi aquí que are, sens cartera, s' ha quedat fret.

Los moderats se 'n van á Santander á pendre banys de mar.

Los banys de mar tenen la virtut de fer gana.

Figúrinse'ls que fa vuit anys que dejunan, que tornan dels banys, que puján al poder....

Y ja torném á tenir una altra plaga de llagosta.

FABULETA.

Un home peresós anava caminant ab tot repós, y un cotxe-diligencia l' atrapá y mort lo vá deixá. Ja es bastant sapiguda la sentencia, en contra la peresa diligencia.

Sembla que 'ls turchs donan llenya als sérvios.

¡Y no 'ls han de donar llenya!..

Ab los sérvios hi van bastans carlins y 'ls carlins están predestinats á rebre sempre.

Que 's desenganyin los sérvios. Ja poden ser bonas las pomas: una de podrida basta per corrompre á las altrass.

Qui ab carlins s' arrima, corra.

¿Que dirian que fan los clericals de Roma?

Fan novenas y oracions.

¿Per qui 's creuhen vostess, pels sérvios ó pels turchs?

¿Pels sérvios?

Donchs no senyors: fan novenas y oracions pels turchs.

Y es qu' entre 'ls devocionaris hi tenen lámimas de la deuda turca, y si la Sublima Porta s' ensorrava, haurian de dormir al carrer.

Bó es pregar, deuhen pensar; pero pregar davant de un San Cristo de plata, fá més efecte.

Los turchs están mes civilissats que nosaltress.

Allí son liberals los sofass, qu' es com si diguessin los estudiants del seminari.

Y deya un capellá d' aquí

—Com que allí no tenen religió...

Y l' hi observava 'l sagristá:

—Si, mossen Jaume, tenen la turca.

Refrans adobats: A

«Allá ahont menos un se pensa, salta un Barzanallana.»

«Las Corts proposan y en Cánovas disposa.»

«A cartera regalada, no miris si está escurada.»

«De sagastí y de senyor, se n' ha de venir de mena.»

«Tant y tant vá un Salaverría á la font, que al últim cau y 's trenca.»

«Mes val una dictadura coneguda que una Constitució per coneixe.»

«Cartera de Hisienda vella, fá bon caldo.»

«Y altres que 'n dirém un altre dia.»

A cartera vacant lutxa de candidats.

La cartera de Hisienda, que ha destarotat á tot un Salaverría, ha tingut més pretendents aquestss dias que una noya maca y rica.

Las influencias més encontradas han lutxat desesperadament per obtenirla: tothom tocava la barbata á n' en Cánovas. tothom l' hi feya la mitja riatlla; tothom se desfeya en cridarli l' atenció.

Y aixó que la caixa de l' Hisienda ha prés ja la forma de una caixa de morts.

Y aixó que sobre d' ella se hi llegeix lo següent epitafi:

Vaig ficarme á dintre, y prompte sentí que l' aire 'm faltá vaig morir-me l' endemá... Candidats teniuh compte.

Diuhem que 'l nou ministre d' Hisienda, Senyor Barzanallana es cego..

Vels'hi aquí una ventatje per no veurer la miseria,

En lo govern hi ha crisis.

En lo país també n' hi há.

Temps ha que á Espanya dura aquest estat de cosas, perque 'ls espanyols se divideixen en dos classes:

«Una la que tranquila cobra la paga

«y altra que 'l torn espera pera cobrarla.

Ja sabém lo qu' en Romero Robledo vá regalar á n' en Sagasta 'l dia en que ab los de la seva conxorxa va anarse'n á dinar al Buen Retiro.

Diuhem que tenia intenció de enviarli un joch de cartas embolicat ab un paper ab lo títol de:

«Paciencia y barajar.»

Pero més compassiu va enviarli un caixó de puros magnífichs.

En Sagasta se 'ls vá fumar. y diuhem que filosofava.

En lo foch hi veya 'ls seus discursos: en lo fum las ilusions que se 'n van y en la cendra la realitat que 's queda.

Es un poble dels Estats-Units ha nascut una criatura ab dos caras.

¡Quina llástima que una criatura aixís no haja nascut á Espanya!

Per fer política, la nata.

Al cólera 'l fan á Viena

Alguns temen que 's deixi veure per aquí.

No tingan por: aquí hi vindrá si per cas la seva dona.

La cólera.

Habiam pensat ocuparnos del célebre senyor Pons diputat per Reus, pero la veritat no sabiam per hont agafarlo que no 'ns punxessim.

Aconsellem á las Circunstancias que fassi lo que nosaltress y deixi que l' elogi del mencionat subjecte parteixi del altre diari aplicantli lo de *dirme con quien andas*....

Avuy també no som pas en temps en que entablada una polémica poguém defensarla ab la llibertat necesaria.

Aquesta semana publicarem lo discurs íntegro que va pronunciar en lo Congrés lo eminent orador D. Emilio Castelar lo dia 15 del corrent ab motiu del vot de Confiansa al Govern.

Recomanem al públich una obra que acaba de publicarse titulada *El arte de los fuegos artificiales*, confeccion de toda clase de preparaciones pirotécnicas, cohetes, ruedas, soles, cascadas, llamas de bengala, lluvias, estrellas ramilletes, etcétera etc., ilustrado con multitud de dibujos. 1 tomo en 8.º 8 rs.

Ab aquest llibre se poden fer tota clase de fochs artificials resultant á un preu baratíssim.

CANTARELLAS.

Quan te miro l'cap guarnit
de flors y de galindaynas,
me poso trist y murmuro:
trampas, trampas, tot son trampas.

LL. LL.

Dos vegades t'hi estimat
y altres dos «no t'vull» t'he dit.
Dos cops ha descarrilat
lo carril que vá a Madrid.

J. V.

Veninte tant al darrera
sabs nineta que hi lograt?
Que tu activa y orgullosa
me vinguis al davant.

LL. LL.

Grossas tens las dents, nineta,
gros lo nas y las galtonas;
sols dos coses tens petites:
la virtut y la vergonya.

D. DE LA V. B.

Qu'ets hermosa! Ningu ho nega,
molt rica se jo que n'ets:
se també que t' diuhen Bárbara
y ho ets de noms y de fets.

P. T.

Quenros

Arribá a la fonda un pollo—mes presumit y tibet—que un ministre dels que a Espanya—governan per sort fatal,—després de fer mil bolados—trayentse 'l barret com cal,—després de fer mil posturas—fent lo bastonet voltar—y manejar la má dreta—per lluhí un gros anell fals,—ab un ganivet de punta—un got vá fer ressonar—y al seu costat se presenta—un mossó molt servicial.

Comensa a cantar la carta—mes corrents que un papagall,—per que en la fonda de sisos—tot aixó es molt natural.

Y després de mil ganyotas—dihent: tenim estufat,—conill de bosch, perdiuhetas—y altres mil exquisits plats.—lo nostre pollo brincantse,—com si fos un general—digué: «Noy; mitja de secas—per un senyor que 's dú 'l pa.»—P. M.

Un pagés entrava per la Rambla al carrer de Sant Pau, quant li compareixen dos estudiants que l'hi diuhen:

—Ep! company, miréu que anéu contra direcció.

—Ay, ay, exclamá 'l crach: jo 'm creya que aixó de la contra-direcció no era mes que pèls animals.

—Y está clar qu' es pèls animals.

—Y donchs deixam passar pèl carrer del Hospital digué 'l pages.

Tinch un amich qu' en materia de amors t'è mes redolins que un' auca.

Un dia un casat lo sorpren als peus de la seva dona.

—Ah, infame! exclama. Are me las pagarás. T'hi trobat als peus de la meva esposa.

—Poch a poch senyor.

—¿Qué dius canalla?

—Qué 'm casaré ab ella.

—¿Casarte ab la meva dona!

—Si senyor, jo l'hi juro. . M'hi casaré en segonas nupcias... Ja 'u veurá mórís de rabia.

Un estudiant se passeja per la Rambla.

Tot plegat veu venir a un senyor, l'hi surt al pas y exclama ab familiaritat.

—¡Hola Sr. Joseph! ¿cóm aném?

—Dispensim, diu aquest, potsé 'm pren per altre. Jo a vosté no 'l coneix mes que per servirlo.

—Per servirme! Ganga, home. Fassi 'l favor de deixarme quatre duros.

Quan feya fret entrava un escriptor a una botiga del carrer de Fernando.

—Fassi 'l favor de donarme un tapabocas digué:

Y 'l dependent que 'l coneixia per escriure, exclamá:

—Miri, are n' passa un pel carrer.

L' escriptor mira y 's troba que 'l tapa-bocas era lo fiscal de impremta.

Entra un senyor en una camisería y demana colls.

Ab l' excusa d' emprobarse'n un, se treu lo que dú, 's posa 'l nou y se 'n va al carrer tot trin-cado.

Lo dependent l'hi corra al darrera cridant:

—Defenfulo que m' ha robat lo coll.

Y la gent se posa a riure.

Tothom lo prengué per ximple.

EPIGRAMAS

Convidat estava un dia,
a ca 'l Ambrós a diná;
magnífich menjá 'm doná
puix obsequiar-me volia.

Y mentres l' arrós menjava
me digué sério l' Ambrós,
que per obsequiar-me 'm dava
un molt rich dinar d'arrós.

N.

Va dí en Pau a n' en Badó:

—En Pep may patirá gana.

—Perqué? vaig preguntar jo.

—Perque 's menja las paraulas.

P. Y A.

—De res Déu vá fer un mon,

—Aixó 'us estranya?... De res

també vá fé un plet ben gros

un atvocat que coneix.

P. Y A.

Una cega 's casá un dia

ab un xicot ruch y guapo

que diu que savia fer

tots los oficis un rato.

Y al preguntar a la novia

sobre 'l casament, deya ella:

—«Es que m' ha caygut a l' ull»

y la pobre era ben cega!

U. C. DE M.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Piscurris, Ralip, Úrsula y Victoria, T. Tordá, Sipari y Xiquet de Valls.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen.

Ciudadá Cremat: apreciem la bona intenció; pero no 'ns serveixen.—38 senyoretas del carrer Major: Ho insertarém tot.—Tantiras: L' epigrama arreglat y un jeroglífich podrán anarhi.—Xiquet de Valls: La proposició es molt vella y coneguda.

—Gestus: Ja ho habiam rebut: no siga impacient.

—G. T. y L.: ¿Está satisfet? De lo altre res mes.

—Dos parayguas furadats: Aprofitarém la dolora.—E. D. F.: Y un problema de vosté.—Úrsula y Victoria: Lo mateix que un quènto seu.—Sipari: No hi resentiment ni motiu per havernhi: insertarém la sinonimia.—Per la Denoch: Hi anirán la recepta.—Ciutadans Sasac, Serra y Fontanals, M. Valls, Dos companys, Mestre dissecat, Ganxet enganxat, F. Titella, Fill de 'n Montes, Cap de Carbassa, J. Viñas, Taula sense pa, Concurrents a la botiga, Estudiant tronat, Sultan destronat, Nogué que no fa nous; Priolin, Moro de cuina, Tomás Jordá, y Piscurris: Lo que 'ns envian aquesta semana no 'ns

serveix: paciencia y barajar.—Ciudadá Frere Llech: Está molt per sota de lo que solia enviar-nos.—Tarambana: Home no siga tarambana. ¿Qué'n treu de copiar?—Un aprenent: Reduit a prosa podrá insertarse.—Un got sense aygua: Ya 'l teniam: s' arreglara.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN LO

NÚMERO 337.

1 PREGUNTA 1.ª—La rahó.

2 ID. 2.ª—En que 's bat.

3 PROBLEMA ARITMÉTICH.—1285.

4 XARADA.—In-just.

5 ENDAVINALLA.—Ca-di-ra.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans T. Jordá, Ralip y Úrsula y Victoria: las 2, 3 y 5 Éstripa-quentos, Concurrent a la botiga y Estudiant tronat: las 1, 3 y 5 Xiquet de Valls: las 3, 4 y 5 Piscurris: las 1 y 5 Sultan destronat y Societat de la anxova: las 2 y 3 Smith, las 2 y 4 Un noguer que no fá nous: la 3 no més E. D. J. y no més que la 5 G. Maristany.

ANAGRAMA.

A l' Opera vaig anar
un jorn que feyan primé
ab lo segon y 'l tercé,
per cert que 'ls hi vaig pagar.
Com per la música 's quart
un sacrifici vaig fé...
Cinch lletras, ja la sabs... ¿eh?

LLORENS LLUS.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

¿Quin es lo número la suma de las unitats del qual ab los millars dona las centenas: la suma de las centenas ab las unitats produheix las decenas; y la suma de aquestas ab las unitats dona un resultat igual a la suma de millars ab centenas; y que ademés ofereixi la circunstancia de que 'l producto de unitats per millars dongui las decenas: lo producto de aquestas per las unitats doble de las decenas, y per fi que 'l producto de las centenas pèls millars dongui un producto doble del de las unitats per las centenas?

M. CADENET.

FUGA DE CONSONANTS.

E. e. e. e. e. e.

. e. e. e. e. . e. e. e. e. .

D. CAPDELLA Y CAPVERT.

TORTURA CEBEBRAL.

¿Quina es la cantitat que multiplicada per 10 resulta 5?

ENAMORAT DE L' ESTRELLA.

XARADA

I.

Hermosa tot qu' encisera
vens de lluny: per tu suspiro.
Quart-dos vegada que t' miro
perfumada de hu y tercera,
á escriure una hu dos m' inspiro.

PERICO MATALASSÉ.

II.

N' es ma primera invertida
una flor encantadora:
de segona ho son aquells
que no fan cap mala cosa.
Lo tot ha causat furor
al Prado de Barcelona.

DEUHET DE REUS.

ENDAVINALLA.

Encare que siga lleig
me diu la gent que soch bell.
Tancat de continuo 'm veig
á dins de l' espay aquell
per certes bestias format
y per ellas habitat.
Y fins te diré lector
que soch groch y no soch or.

VALENTÍ JULIVEST.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj